

Богдан Радиш-Маринюк

Жартівливі КОЛОМІЙКИ

Косів
2010

ББК 84.4 УКР 6-5

Р-15

Богдан Радиш-Маринюк

**Р15 Жартівливі коломийки. —
«Благовіст». Косів. 2010**

ISBN

*У творчому активі Богдана Ілліча
РАДИША-МАРИНЮКА двадцять
книжок. Це зокрема: книжки ліричної
поезії, притч, рубайв, авторських
прислів'їв, приказок, афоризмів, дитя-
чих віршів, сатири та гумору, сонетів.*

© Б. Радиш-Маринюк, 2010

© «Благовіст», 2010

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

1

Котилася по вереті
Коломийка срібна.
А в нас кажуть: «До булави й
Голова потрібна».

2

3 «Росенерго» домовляймося
Про таку ось штучку:
Вони нам — газ, а ми за то
Їм — Верку Сердючку.

Богдан Радич-Маринюк

3

Хоча газ і подорожчав,
Гріємось потроху:
Всі на зиму запаслися
По мішку гороху.

4

Ой на відстані кохання!
І хто річ збагне ту? —
Завагітніла Параня
Враз по «Інтернету».

4

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

5

Ліс за планом в нас рубають
Згідно держпрограми —
На одну смереку в лісі
Ждуть три пилорами...

6

З МВС надходять вісті
Про тривожні справи:
Був єдиний злодій в місті —
І того вже вкрали.

Богдан Радиш-Маринюк

7

Сам співає співак пісню
Ту, котру й сам пише.
Було б добре, якби й слухав
Він її сам лише.

8

Думав Гриць, як ніс зі стогу
Колгоспну соломі:
«Так люблю колгосп, що весь би
Поносив додому...»

6

Богдан Радиш-Маринюк

11

Таки дбає наша влада
Про життя народне:
На кожному повороті
Бюро похоронне.

12

Продав Іван три корови —
Купив собі течку.
Тепер їде по сметану
За гори в містечко.

8

13

А Василь наш не лінивий,
Не хитрий ні трошка:
Йому сапка б якнайменша,
Якнайбільша ложка.

14

Гриць — людина незвичайна,
Людина яскрава:
Одна нога в нього — ліва,
Одна нога — права!

Богдан Радиш-Маринюк

15

Несла жінка чоловіку
До сніданку солі:
«Будеш їсти суп вчорашній,
Чи давати псові?»

16

Дала мама козу доні,
Що живе у місті,
А та козу приучає
Виделкою їсти.

10

Що то в Гриця за хвороба? —
В лікаря б спитати:
Як поспить, то хоче їсти,
Поїсть — хоче спати.

«Храни бережно природу, —
Просить Франьо Любку, —
Декольте підніми вище,
Спусти нижче юбку!»

Богдан Радиш-Маринюк

19

Сидить бабка на запічку
Та й читає преску,
А дід бабі посилає
З печі ЕСеМеСку.

20

Сидить бабка на порозі
Та й латає капці:
«Йой, коли вже завоюють
Нас американці?!»

12

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

21

Іде селом парубчина,
Булька грає з носа,
У пазусі пляшка пива,
В зубах папіроса.

22

Не розносить більше плітки
По селі Людмила,
Бо прищепками язика
Свого прищепила.

Богдан Радич-Маринюк

23

Казав гуцул: «Щоби бути,
Треба спершу стати».
А ще казав: «Щоби мати,
То потрібно дати».

24

Ой, читав я мудру книгу,
А в книзі писало:
«Щоб не вмерти, треба їсти
Комарове сало».

25

Вам, лужкови й жириновські,
Шлю цю коломийку:
Де не просять, там не суньте
Свинську вашу рийку!

26

Ой, казав раз дідो бабі:
«Скачи, бабо, гопки!
Сексуальні в тебе ззаду
Пірвані колготки».

Богдан Радиш-Маринюк

27

Ходить Лесьо мотиличний,
Та з Лесем все ясно:
Він курити й говорити
Почав одночасно.

28

У нас цвинтар — вже й не цвинтар,
Але справжня казка,
Перед входом ще й табличка:
«Вхід вільний. Будь ласка!»

29

Ой хвалім та вихваляймо
Рідну нашу владу
За то, що ми нині голі
Спереду і ззаду.

30

Ой, чекає з-за кордону
Лесьо місіс Дарку.
Її йому пришлють скоро,
Як гуманітарку.

Богдан Радиш-Маринюк

31

Ой, якби то пенсіонер
Міг ведмедем стати,
Він до пенсії малої
Вмів б ще й лапу ссати.

32

Ой, любить син свою маму,
Та й любить син тата:
Усе до них приїжджає,
Коли в них зарплата.

18

Богдан Радиш-Маринюк

35

Нема часу посіяти,
Ні часу зорати,
Бо бігаєм щопівроку
Владу обирати.

36

Від того, що в раціоні
Бульба та водичка,
Почала рости в Семена
На голові гичка.

Богдан Радич-Маринюк

38

Питав гуцул в продавщиці
Про креветки в бочці:
«Скажіть, пані, а по чому
В вас ті комсомольці»?

39

Не давайте мені візи,
Не давайте бренду!
Краще дайте Америку
На тиждень в оренду!

Богдан Радич-Маринюк

42

Не заходить зять до хати,
Бо там теща Ріта,
А він тещі так боїться,
Як НЕПман совіта.

43

В нас ковбаси на прилавку —
То одна окраса:
Є в них колір, є в них запах,
Лиш нема в них м'яса.

44

А ми люди вже пенсійні —
Нема що робити.
Сядем за стіл, будем в супі
Крупинку ловити!

45

Ой, чия тото корова
На добавках пасла,
Що у маслові усе є,
Крім самого масла?

Богдан Радич-Маринюк

46

Не підвищуйте зарплату,
Владарі хороші!
Краще дайте ту машинку,
Що друкує гроші!

47

Ой, чия ти, дівчинонько,
Чия ти, чия ти?
В тебе вдача, як в нашого
Рябого теляти.

48

Каже Іван, що лисіє,
Бо головні болі,
А то в нього завелися
У чуприні молі.

49

В тети Юлі у курнику
Облік офіційний:
Кожна курка носить номер
Ідентифікаційний.

Богдан Радич-Маринюк

50

Не п'є Гриньо більше пива
І не п'є горілки —
Він тепер їх просто хлєпче
Ложкою з тарілки.

51

Не принесла кума кумі
На могилу квітку,
Зато кумі, що в могилі,
Розказала плітку.

Богдан Радич-Маринюк

54

Купив Іван пилососа
До нової хати.
Виявилось: то — апарат
Самогонку гнати.

55

Вимирають в селах газди,
І не видно здвигу.
Може, варт їх записати
Теж в Червону книгу?

56

Закохалась із першого
Погляду Юстина —
Від погляду того в неї
Вродилась дитина.

57

Радьтесь, жінко, з чоловіком!
То вам не завадить
Все зробити навпаки те,
Що він вам порадить.

Богдан Радиш-Маринюк

58

Ой буде і в нас порядок,
Бо вже баба Алла
Під будинком урядовим
З мітлою стояла.

59

Радивсь форум екологів,
Що прибув в Карпати,
Якби краще через сміття
Нам переступати.

32

[illegible]

60

Та ніж двомстам екологів
Провадить дебати,
Краще взять їм з двісті грабелів
Й сміття розгрібати.

61

Кажуть, що таку в нас нині
Вирощують сою,
Котра в м'ясних магазинах
Пахне ковбасою.

Богдан Радиш-Маринюк

62

Віддам, віддам, чорту душу,
Віддам йому й тіло,
Бо щось мене, молодичко,
В пекло закортіло.

63

Ой, як був я ще маленьким,
Сидів коло хати —
Гімн Радянського Союзу
Учився свистати!

64

Дурнів треба б за рангами
Класифікувати:
Той — геть дурень, той — придурок,
А той — дурнуватий.

65

Будьте пильні, браконьєри,
Бо, кажуть, з вольєрів
Випустили зайців, котрі
Ловлять браконьєрів.

Богдан Радич-Маринюк

66

Прийде літо, але мати
Проблеми не меш ти:
Зріжеш із чобіт халяви —
Будуть тобі мешти.

А зима прийде, пришиєш
Халяви й меш мати,
Яй усі заможні люди,
В чому зимувати.

Богдан Радиш-Маринюк

69

Нову партію створили
Ми з кумом зимою:
Кум — голова, а ми — члени
Обоє з кумою.

70

Пліткувала в селі Настя,
І далі — готова.
«Плітки, — каже, — політика
Теж, лиш побутова».

Жартівливі коломийки ❄️❄️❄️❄️❄️❄️❄️❄️❄️

71

В нас й святим ліс наділяють —
Не дивуйтесь диву,
Що й Святому Миколаю
Дали присадибу.

72

Ой, не варт нам не звертати
На таку okazію:
Довго йдемо у Європу,
Бо йдем через Азію!

Богдан Радиш-Маринюк

73

Від трудящих усіх інших
Злодій на відміну,
Мусить, бідний, працювати
Усе в нічну зміну.

74

Не слухайте чужу «попсу»,
Що з дешевих звуків,
Бо у світі нею трують
Колорадських жуків.

75

Скочив гуцул в конюшину,
Коли пас овечки.
Він не винен, що у горах
В нас не сіють гречки.

76

Ой, велика в нас подія
Відбулась сьогодні:
Баба діда продавала
На аукціоні.

Богдан Радиш-Маринюк

77

Ой, мазала Юлька кремом
Ноги, що в волоссі.
Та волосся із ніг зникло
Й виросло на носі.

78

Сидить Юля на порозі
Худа, ніби тичка,
Бо почула десь, що їсти,
Теж погана звичка.

42

Ой, охайна господиня
Молода Юстина:
На подушках сидить квочка,
В мисках павутина.

Хоч не родить у нас поле
Рясно пшеницями,
Зато родить в кабінетах
Рясно папірцями.

Богдан Радич-Маринюк

81

Потрудився майже днину
Гриць майже до поту —
Йому майже заплатили
За майже роботу.

82

Ой, приїхав з заробітків
Василь аж з Парижу:
Заробив там горб на плечах,
А на пупі — грижу.

Богдан Радич-Маринюк

85

Усі нині — господарі.
Усі нині — газди.
Але скучно без колгоспів:
Нема що де вкрасти.

86

А в нашої тети Юлі
Царинка гориста,
Вона на ній випасає
Щоліта туриста.

Богдан Радич-Маринюк

89

Той музика, що без скрипки,
Тото не музика,
А та жінка — то не жінка,
Котра без язика.

90

Ой, кувала зозулиця
В лісі на соснині,
А в нас, на жаль, до корита
Пруть не лише свині.

48

91

Ой, при людях, ніби зайчик,
Жінка Василева,
Але зато вона вдома
Страшніша від лева.

92

Цілував Іван колеса
Модного експресу,
Котрий повіз його тещу
На місяць в Одесу.

Богдан Радич-Маринюк

93

«Дай, сусіде, закурити, —
Просить Гриньо Гната, —
Бо так мені, Гнате, гірко:
Горить моя хата»

94

Сидить пані у подвір'ї
На сімох полінах.
Цицьки в неї на животі,
Живіт — на колінах.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

95

Була ріка широкая,
Було диво рибне,
Тепер її навіть качка
З маху перестрибне.

96

Лежить злодій у могилі
І крізь дірку в вічку
Із сусідньої могили
Тягне вночі свічку.

Богдан Радич-Маринюк

97

Шкіряну купила юбку
На базарі Клава.
Роздивилась вдома, а то
З чобота халява.

98

Спитав якось лікар Семко
Медсестричку Нату:
«Чи най живе пацієнт ще?
Чи йдем лікувати?»

52

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

99

Заплатім за труд поету,
Як в часи минулі,
Даймо за вінок сонетів
Хоч вінок цибулі.

100

Ніде сісти відпочити
У Косові, брате,
А щоб сісти, треба ковбок
З дому в місто брати.

Богдан Радич-Маринюк

101

Ой, наказує начальство
Свому головбуху:
То робити з мухи слона,
То зі слона — муху.

102

Ой, до чого наш директор
Твердоголоватий:
Добре б в нього на голові
Горіхи товкати.

Богдан Радиш-Маринюк

105

Шіді-ріді, моя мамко,
Шіді-ріді-дана.
Слава Богу не миюся,
Бо я вже віддана.

106

Приталину собі сукню
Тета Юля шиє:
Не зна талію зробить де,
Хіба що — на шиї.

56

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

107

Ой, не смалить більше люльку
Чоловік Явдошки.
Бо та в тютюн підсипає
Вибухівки трошки.

108

Оре людям присадиби
Параска за лугом:
Запрягла в плуг чоловіка,
Сама йде за плугом.

Богдан Радич-Маринюк

109

Заманив раз павук старий
В дворі біля тину
Собі муху молоденьку
В густу павутину...

Та най ніхто потилицю
Завчасно не чуха,
Бо на цей раз із павука
Кров виссала муха...

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

110

Є вже зміни у державі,
Як окинуть оком:
Те, що звалось раніш кланом,
Нині зветься блоком.

111

Ой, не курить дідो люльки,
Ой, не курить файки,
Баба в тютюн стриже вати
З старої куфайки!

Богдан Радич-Маринюк

112

Пише бабка лист в парламент:
«Ви ж, слуги народу,
Прийдіть, хлопці, хоч на грядку
Скопати городу!»

113

Ой, що тото за дівчина,
Що то за Анничка,
Що коротка аж до пупа
У неї спідничка.

Богдан Радич-Маринюк

116

В нас в державі про злодіїв
Ще мала турбота,
А робота в них шкідлива,
Стрессова робота.

117

Кум спішить на референдум
До куми до хати:
Недоторканість прийшов час
Уже з куми зняти.

Богдан Радич-Маринюк

120

Скочив з поверху коханець
На плиту й розбився.
«Добре, — кажуть, — що не в річку,
Бо був би втопився».

121

Раз питав я в продавщиці,
У нашої Ніни:
— Що у вас є свіженького?
— Свіжі лише ціни...

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

122

Любить сержант свою тещу,
Яківну Наталку:
Все до неї приїжджає
У гості на танку.

123

Щодня банки вас чекають!
Повірте Петрові:
Петро вклада гроші в банки,
Але... В півлітрові.

Богдан Радич-Маринюк

124

Йде на сьомий поверх Штефко
До коханки Маї.
Він, про всяке, із собою
Парашута має.

125

Розвелоя бюрократів
Куди не піди ти.
Скоро можна буде ними
Дністер загатити.

Богдан Радич-Маринюк

128

Не купує читач книгу?..
То тоді в нагрузку
Ще до книги додавайте
Засмажену гуску!

129

Горобчиха горобцеві
Була би до пари,
Та що вдієш, як горобець
Хоче собі пави.

Не їсть дідो вже сметани,
Не їсть дідо досі,
Бо він каже: «Від сметани
Вночі свище в носі.

А чи їсти, чи не їсти,
То не грає ролі,
Бо найбільше вітамінів
Таки... В димидролі».

Богдан Радиш-Маринюк

131

Поріднився я з сусідом,
Поріднився, й годі:
Його кури ціле літо
На моїм городі.

132

Інтегруємось в Європу,
І це факти зримі:
Академік наш вулиці
Підмітає в Римі.

Не нападе ведмідь більше
На тету Параску,
Бо, як двадцять років тому,
Потерпить поразку.

Стоїть Іван серед ринку:
«Купіть, люди, м'яска!
Ось цей кролик зовсім свіжий:
Він ще вчора м'явжав».

Богдан Радич-Маринюк

135

До весілля показала,
Які в неї ноги,
По весіллі показала,
Які в неї роги.

136

Привів Іван в село з міста
Високу дівицю:
Добре нею підпирати
Із сіном копицю.

137

В нас в роботі з коровами
Ще є певні вади:
Не виконують свідомо
Постанови влади.

138

Скільки років теті Юлі,
Не знаєш ніколи...
Каже, що з Наполеоном
Ходила до школи.

Богдан Радич-Маринюк

139

«Так зблизився зять зі мною, —
Каже Григiр Женi, —
Що вже його руку чую
У моїй кишені».

140

Ой, трудився в парку скульптор,
Тесав що мав духу;
Витісував слона з брили,
А витесав муху.

74

141

Каже п'яний до п'яного:
«Як то може бути,
Що на однім возі їдем:
Ти — з Кут, а я — в Кути?»

142

Ой, не треба розпускати
Парламенту краю,
Бо він і так розпущений,
Як видно, до краю!

Богдан Радич-Маринюк

143

Ловив Іван гачком рибку,
Ловив увесь ранок.
Тепер уху собі варить
Із консервних банок.

144

Ой, нема в нас депутата,
Бо всі йшли по списку,
Тож не знаєм кому за «труд»
Хоч ляпнуть по писку.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

145

Що робить зі співаками,
Та як з ними бути?
На естраді одні півні,
Солов'їв не чути.

146

Лежить старий пес у буді
Та й так гірко плаче:
«Ой, чого то життя людське
В нас таке собаче!?»

Богдан Радиш-Маринюк

147

Ой, зійшлись до стайні свині,
Щоб хрюкати відкрито.
І всі разом посідали
За кругле корито.

148

Озеленим і ми завтра
Центр нашого міста:
На це фарби зеленої
Маєм банок з двіста.

149

Підтримує наша влада
Друковані перли:
Ще одну бібліотеку
Кілками підперли.

150

Всього лиш півяйця знесла
Курка в баби Славки,
Бо працює курка в баби
Лише на півставки.

Богдан Радич-Маринюк

151

Пилипкові сповнивсь рочок,
Прийшли тьоті й дяді,
І за столи посідали —
Їсти-пити раді.

Мамка гостей забавляє,
Татко носить в мисці.
А Пилипко обісцяний
Ссе памперс в колисці.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

152

Ой, такого собі півня
Купила Марійка,
Що, як бреше чоловік їй,
Півень кукуріка.

153

Хворомовним українцям
Співчуваю знову:
Язик в бідних лишивсь, але...
Відібрало мову.

Богдан Радич-Маринюк

154

Жартував гуцул в трамваї:
«Бачите, сусіде,
Он та муха на бесагах
Теж безплатно їде».

155

Не парламент, а — естрада,
Де всі — пародисти.
Не народні депутати —
Народні артисти.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

156

Я пришвидшив б в парламенті
Так спікеріаду:
Зняв би штанці із нардепів
Й дав би їм по заді.

157

В ім'я рідного народу
І рідного краю
Наш нардеп готов по смерті
Йти навіть до раю.

Богдан Радич-Маринюк

158

Любить жінка чоловіка,
Проявляє ласку:
Все до вуха прикладає
Електричну праску.

159

Ой, подбайте, урядовці,
Про нові програми:
Щоб ще менше було масла,
Ще більше реклами!

160

Каже жінка чоловіку:
«Все! Питання знято!
Як не купиш нову сукню,
То вступлю у НАТО».

161

«Вже не модно в «Мерседесі»
Їхати, — каже Люда. —
Чоловік мені замовив
В Африці верблюда».

Богдан Радиш-Маринюк

162

Ще учора хабарі брав
На машину й дачу.
Нині бере крізь віконце
Раз в рік передачу.

163

Ой, казала-говорила
Рідна моя мати:
«Щоби розум утратити,
Його треба мати».

Богдан Радиш-Маринюк

166

Їде авто без бензину,
Та секрет в малому:
Водій тепер в карбюратор
Подає соломку.

167

Лежить Федір в райлікарні,
Вхопився за грілку:
Не працює клапан той, що
Пропускав горілку.

Богдан Радич-Маринюк

170

Кажуть, що людина з мавпи,
Та світ повен дива:
Перетворюється знову
На мавпу людина.

171

Засудили вовки зайця
До смертної кари
За те, що той крав щоночі
Овець із кошари.

172

Три мешканці на все село,
(Й нема тому ради) —
Одна коза і цап, окрім
Голови сільради.

173

Не згорить Йван від сорому,
Бо він хитрий досить:
Куди іде, за собою
Вогнегасник носить.

Богдан Радич-Маринюк

174

Ой, вже ознак компартійних
Нема більше в боса,
Окрім його, як і колись,
Червоного носа.

175

Ой, думав я у рік свині
Про свинську породу,
І яку ще свиню влада
Підсуне народу?

Богдан Радич-Маринюк

178

Отака-то політична
У нас обстановка:
Призначили барана знов
На посаду вовка.

179

Рік собаки наступає,
Та, як глянуть з боку,
То в багатьох рік собаки
В нас кожного року.

Богдан Радич-Маринюк

182

Не зазнає струсу мозку
Голова Павлова,
Бо у нього у голові
Звичайна полова.

183

«Став малюк наш говорити, —
Тішилася мати, —
Але замість «мама» «пиво»
Почав вимовляти».

184

Хоч й погано в нашім домі —
Діло не пропаще. —
Каже німий, що чув глухий
Що буде ще краще.

185

А в нас сцена все зайнята
В будинку культури:
Там несуться рік від року
Сусідові кури.

Богдан Радич-Маринюк

186

Не вмере в нас бюрократія,
Бо казав Ярема:
«Щоб довідку вам видали,
То довідки треба!»

187

Любувалась пані з Польщі
Нашими краями,
Де на шляхах — ані ямки:
Одні лише ями.

Богдан Радиш-Маринюк

190

Ой, як тепер заглядати
Василь має в чарку,
Коли купив на День жінки
Дружині качалку?

191

А в нас в місті асфальтують,
Укладають плити:
Видно на тім місці будуть
Котловани рити.

192

Ой, бачив я ослів різних,
Ой, бачив я многих,
Та найбільше приходилось
Бачити двоногих.

193

Це, звичайно, не для преси,
І не для реклами,
Що в Європу їдем довго,
Бо їдем волами.

Богдан Радиш-Маринюк

194

Як Микольця хоронили,
Корчмар плакав тяжко,
А друзяки задзвонили,
Не в дзвони, а в пляшку.

195

Ой, не втратить кум нічого
На земельнім паї:
Бо, як мішок бульб посадить,
Мішок накопає.

Богдан Радич-Маринюк

198

Ой, спитала кума в куми:
«Скажіть, любко кумко,
Що то робить в супі вашім
Нині моя курка!»

199

Купив Ромко мітлу жінці
До славної дати,
Щоби жінка навчилася
На мітлі літати.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

200

А в нас втіхи повні міхи,
Бо сталася злука:
Коаліцію створили
Лебідь, рак і щука.

201

Ой, є в мене підозріння,
(Шіді-ріді-дана),
Що Шекспір списав сонети
В Радиша Богдана.

Богдан Радич-Маринюк

202

Про це лише вам я кажу,
І більше нікому,
Що дядьком в нас в церкві служить
Секретар обкому.

203

«Не дає мні й дихнуть жінка», —
Гриць кумові каже.
Кум: «А моя, я лиш у хату» —
«Ану дихни, враже!»

Жартівливі колямики ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

204

Ой, не плачте, дітки, що в вас
Забрали майданчик!
Дітки, дядько там збудує
Для вас ресторанчик.

205

Не все за кордодон вивозим
Те, що йде з-під пилки:
Україні зостаються
Стружки та опилки.

Богдан Радич-Маринюк

206

У нашого письменника
В зубах авторучка,
Збоку — сапа, ззаду — ваучер,
Спереду — «кравчучка».

207

Ой, нема худоби в горах,
Хоч тут повно паші,
Одна коза рогата
На три села наші.

108

Богдан Радиш-Маринюк

210

Ой, широка, на все ліжко
Дружина у Гриця,
То і є що достелити
Та й є чим накриться.

211

Обіцяв Гліб, що спече хліб,
Що буде й до хліба,
Та як став Гліб депутатом, —
Ні хліба, ні Гліба.

110

Богдан Радич-Маринюк

214

Ой, весело в автобусах
Їхать через ями:
Підскакують пасажери
Разом з водіями.

Підскакують, підстрибують,
Клянуть владу влучно,
Зате ніхто не дрімає,
Бо їхать не скучно.

Богдан Радич-Маринюк

217

Ой, суворий наш начальник,
Дуже непривітний,
А до того — череватий:
Видно, що — вагітний!

218

Умирати — не орати,
Не ціпом махати:
Умер — хвалять і... на руках
Виносять із хати.

Богдан Радич-Маринюк

221

«Продам, — каже, — дідо бабі, —
Останню сорочку,
Але візьму собі кращу
Бабку у розстрочку».

222

Просить циган закурити,
Якщо є де сісти,
Бо нема де ночувати,
А він хоче їсти.

Ой, зійшлись дві жінки в хаті,
Кожна тому рада,
Бо там, де дві жінки разом,
То там вже сільрада.

Бо там, дві жінки вкупі
Зайшли до квартири,
Там «Ярмарків Сорочинських»
Відразу чотири.

Богдан Радиш-Маринюк

224

Ой, є в Насті двоє діток
Маленьких, до речі, —
Одне знайшлося в капусті,
А друге — у гречці.

225

Ой, що тото за машина
Ніхто не вгадає,
Що два керма, а колесо
Одне тільки має.

Богдан Радич-Маринюк

228

Накупила вуйна Текля
В місті крему-дива:
Аби була молоденька
Та була красива.

Через тиждень — побіліла,
Тіло розрослося,
А голова полисіла:
Випало волосся.

Ой, по владних закамарках
Біга баба Ліда:
Хоче приватизувати
Собі свого діда.

Бо відколи все в нас можна,
Та відколи гласність,
Баба хоче документів,
Що дід — її власність.

Богдан Радиш-Маринюк

230

Ой, доки сидів мисливець
Під ліском, де трави,
То два зайці у мисливця
Рушницю украли.

Ой, украли ту рушницю
Два зайці-сміливці,
І до ночі в густім лісі
Ганяли мисливців.

231

Була в селі Марічкою,
В місті вона — Мері.
Стала така гонорова,
Що не влазить в двері.

232

Ой, простуджується Федько,
Бо Федько — змерзлюха,
Бо спить Федько в ліжку босий
І без капелюха.

Богдан Радич-Маринюк

233

Ой, втомилась Неоніла
Доки попоїла,
Доки поріг розчесала,
Курей подоїла.

234

Як став дідо на голову
(Бо так роблять йоги),
То в лікарні піврік діда
Ставили на ноги.

124

Богдан Радиш-Маринюк

237

Згоноровилося крісло,
Бо то було діло,
Що на ньому, чи раз, чи два,
Начальство сиділо.

238

Згоноровився старий мешт,
Бо не раз бувало,
Що і його, час від часу,
Начальство взувало.

Богдан Радич-Маринюк

241

В нас городи — то городи,
То — одні красоти:
Вирощуєм для Європи
Найкращі осоти.

Тому рівень — європейський...
А, кажуть, що рано
Завтра буде із косою
У нас італьяно.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

Доки наші в Венеції,
Будемо просити,
Щоб сеньоро прийшов до нас
Бур'яни скосити.

242

«Не б'є коза, — каже Леся, —
Вже мого Остапа:
Видно, аж тепер відчула
Вона в ньому цапа».

Богдан Радич-Маринюк

243

Ой, лежав я в райлікарні,
Бачу: то — не геци,
Бо зійшлись до мого ліжка
Аж чотири специ:

Два із них були від нирок,
Один — від печінки,
А ще один — він від того,
Що є лиш у жінки.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

От думали та гадали...
Але прибіг п'ятий,
Зміряв метром від голови
Мене аж по п'яти.

А, змірявши мене метром,
Вигукнув раптово,
Що зрозумів...
Що назавтра... буде все готово.

Богдан Радич-Маринюк

244

Ой, весело, бо сміються
Навіть наші кури,
Що туризм враз приєднали
У нас до культури.

Та що собі дозволяють
Ті зухвалі птиці?!
Невже вони розумніші
Як дядьки в столиці?!

[illegible]

245

Шіді-ріді, моя мамко,
Шіді-ріді, татку,
Купіть хоч пів Америки
Мені для початку.

246

Ой, хвалився кіт котові,
Що панської кості,
Бо сидів раз на печі з ним
Навіть сам Пан Коцький.

Богдан Радич-Маринюк

247

Жила б жінка з чоловіком,
Зі своїм Потапом,
Але, каже, що не може,
Бо він пахне цапом.

248

Слуха жінка чоловіка,
Слухає заразу,
Бо він вентиль на язичку
Прикрутить відразу.

134

Богдан Радич-Маринюк

250

«Ой, — каже дід, — ще такого
В нас не було досі,
Щоб носили хлопці кільця
Залізні на носі».

Бабка каже: «То, напевне,
Стали кольцювати
У нас дурнів, щоб по кільцях
Їх розпізнавати».

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

251

Ой, засмічують повітря
У нас всякі авто.
Товариство, може, над тим
Подумать нам варта!

Може, щоби зберігати
Чистими простори,
Варта авто ще лишити —
Лиш знять з них мотори.

Богдан Радич-Маринюк

252

Мучивсь автор коло книжки
Та й терпів невдачу.
Мучся тепер коло неї
Ти також, читачу!

253

Ой, багата Василина,
Багата, багата,
Але ніхто не сватає,
Бо вона — рогата!

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

254

Ой, нашкрябав кіт на мишу
Уночі доноса,
Що та чогось з нори навіть
Не висуне носа.

255

Ой, попався Пилип з лісом,
Судили Пилипа:
Коло хати кругляк дуба,
Документи — липа.

Богдан Радич-Маринюк

256

Керували баран з цапом,
Аж пил йшов кругами,
Де цап не брав головою,
Баран брав рогами.

257

Все друкують в райгазеті,
Все про наші вади, —
Як є дозвіл прокурора
Й Верховної Ради.

[illegible]

258

Демократія! Це — файно!
(Хоч й малі зарплати),
Зато можна куди хочеш
Владу посилати.

259

Ой, сміємся самі з себе
Та й сміємся з того,
Що у тому уже нема
Нічого смішного...

Богдан Радиш-Маринюк

260

Передала листа з пекла
Покійна Лариса,
Що економічна в пеклі
Почалася криза,

Що смоли в котлах бракує,
Дров нема нітрішки.
Не виконуються в пеклі
Плани п'ятирічки.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

Бо багаті відкупились,
В пеклі лише — бідні.
А чорти на біржах праці
Ходять безробітні.

В пекло поступають лише
Бомжі, бо там тепло.
Олігархи ж пруть до раю,
Як чорти у пекло.

Богдан Радич-Маринюк

261

Хто сказав, що криві ноги
В нашої Гафії? —
То вона такі колготки
Одягла кривії!300

Ой, було два сини в мами
Й третій нагодився:
Два нормальні, а той третій
Поетом вродився.

262

Ой, бачив я вчора в шинку
Геть п'яного боса:
Ноги були в капелюсі,
А голова — боса.

263

Ходім, бабко, на вибори,
Ходім й ви, дідулю! —
Будем по виборах мати
У кишені дулю.

Богдан Радич-Маринюк

264

Любить Іван Україну,
Бо бачили люди,
Як він бив себе на вічах
Кулаками в груди.

265

Був би жив ще дуб кремезний,
Що ріс на зарінку,
Якби не взяв пилу собі
Отой дуб за жінку.

146

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

266

Ой, не сватай, Стефку, тих, що
Говірки, патлаті! —
Бери собі глухоніму:
Спокій буде в хаті.

267

Наш мінімум прожитковий
Свою має норму:
Кіло солі на півроку
Й мішок комбікорму.

Богдан Радиш-Маринюк

268

Кажуть, що в нас виробляють
Мітли-чародійки,
Котрі мають, як корови,
По чотири дійки.

В кожнім дійку молока є
По повнім відрови.
В дворі таку мітлу мати,
Не треба корови.

Купив Іван на базарі
Сучасну машинку,
Що уміє замінити
Іванові жінку:

Що борщу не пересолить,
Ні з моркви салату,
Не питає: «Де був і з ким
Проциндри́в зарплату?!»

Богдан Радиш-Маринюк

270

Ой просила доня матір:
«Знайдіть мені, нене,
Чоловіка, щоби був ще
Дурніший за мене!»

271

Як з похмілля гостренького
Просив чогось Яків,
Жінка йому на тарілі
Підносила цвяхів.

150

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

272

Жінка пеньком називає
Чоловіка свого.
А він — пеньок через те, що
Жінка — пила в нього.

273

Коломийко кучерява,
Коломийко — верше,
Було в Насті кохань сорок
І кожне з них — перше.

Богдан Радиш-Маринюк

274

Обіцяли, що приїде
Учене світило,
А насправді приїжджало
Звичайне кадило.

275

Обіцяла мені Леська,
Що буде моєю,
Та забула обіцяти,
Що буде змією.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

276

Файна наша Василина —
Лишень до люстерка:
Очі в неї, як цибулі,
А лице, як терка.

277

Не здатен був стяг червоний
Згуртувать так маси,
Як їх в черги гуртували
Ліверні ковбаси.

Богдан Радиш-Маринюк

278

Старі в діда черевики,
Пірвані, з дірками,
Зато — теплі, бо обидва
З новими шнурками.

279

Мабуть, мудрий тому мудрий,
Що книг не минає.
Мабуть, дурень тому дурень,
Що й без книг все знає.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

280

Гриць ще зроду не женився,
(Було не до того),
Зато внуків в кількох селах
Є тепер у нього.

281

Ой, не мерзне гуцул взимку
Босий без сорочки,
Бо на голові він носить
Вовняні шнурочки.

Богдан Радич-Маринюк

282

Гасло влади: Годувати
Народ, що бідує.
Але то ще не відомо:
Хто кого годує.

283

Відбулися в управлінні
Вже зміни структурні:
Розумними управляти будуть
Тепер дурні.

284

Ой, народжені в сорочці,
Що ж ви загордились?
Ви ж так само, як всі інші,
Без штанів родились.

285

Не впізнає дідо баби,
Старенької Алли:
Так її в «Ательє моди»
Відреставрували.

Богдан Радич-Маринюк

286

Ой, спитав раз майор хлопців,
Що грілися чаєм,
Чи солдатської їм їжі
Сповна вистачає.

«Вистачає, — один каже, —
У кулак сміється,
Вистачає, пан-майоре,
Іще й остається».

Жартівливі коломийки

«Що ж робите з остатками? —
Майор їх питає. —
Поїдаєм всі остати,
Ще й не вистачає».

287

Ой, купив би Іван шапку,
Але — заковика:
То голова замала, то
Шапка завелика.

Богдан Радиш-Маринюк

288

Ой, у нашого Михайла
Поважна хвороба:
Душу зверху привалила
Напхана утроба.

289

Не підходить до корови
Близько тітка Ніна,
Щоб не думала корова,
Що то йде стіг сіна.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

290

Ой, є у нас молодичка
Низенького росту, —
Її усі обминають,
Як в війну коросту.

291

Ой, співати коломийки,
Співати, співати!
Запхав качан дід у вухо,
Бо не було вати.

Богдан Радиш-Маринюк

292

Ой, співати коломийки,
І з гору, і з долу:
Коломийка помагає
Краще валідолу.

293

Пішов б Іван до театру,
Та там нема дива:
Там артистки не виходять
В чім мама вродила.

Казав Грицьку олігарху
Олігарх Данило:
«Давай, Грицю, на двох купим
Небесне світило?»

«Що ж, купить його ми купим,
Та будуть задачі:
Як помістим ту «махіну»
У себе на дачі?!»

Богдан Радич-Маринюк

295

Щоб напиться дві причини
Все знаходить Боря:
Як є гроші, п'є з радості,
Як нема — п'є з горя.

296

Кажуть, що вже коло сиру
Пильна охорона,
Бо нарешті сир почала
Стерегти ворона.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

297

Є столітня в нас гуцулка,
Бо роду такого, —
Сім місяців, як вагітна,
Не знає від кого.

298

Збільшився споживчий кошик,
Але біда в тому,
Що, як в нього подивишся,
То порожньо в ньому.

Богдан Радич-Маринюк

299

Кажуть, били в парламенті
Вчора наших ваші,
Та хто нині розбере їх:
Котрі із них — наші.

300

Купив собі гуцул кізку
Таку, що не блеє,
Як ріпак їсть, дизпаливо
Тече з ріг у неї.

Богдан Радич-Маринюк

303

Вийшов Марко гонорово
Із бару «Енею»:
Голова йшла попереду,
Коліна за нею.

304

Мороз лютий, але пані
Йде простоволоса, —
Так замерзла, що аж вуха
Примерзли до носа.

Жартівливі коломийки ❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

305

Дбає й про вас міська влада,
Маленькі нащадки:
На дахах вже вам будують
Дитячі площадки.

306

Не забудуть й про вас, юні,
У місті ніколи:
Розчищають на балконі
Вам футбольне поле.

Богдан Радич-Маринюк

307

Ой, зайшла раз на колгоспне
Поле чиясь качка, —
Парторг твердив, що розвідка
То американська.

308

Закохався заєць в кобру,
Бо каже, що — добра,
Бо очей не зводить з зайця
Закохана кобра.

«Ой, вигідно, кумко-любко, —
Каже кума Гандзя, —
Мати собі на стороні
Німого коханця:

Німий мовчки собі в ліжко
Із тобою ляже,
І про те, що з ним ти спала,
Нікому не скаже».

Богдан Радич-Маринюк

310

А я, тебе, Катерино,
Пам'ятаю досі:
Як я тебе цілував, ти
Колупалась в носі.

311

Ой, не іди босим спати
Під перину, діду,
Бо як босим будеш спати,
Наберешся СНІДу.

Богдан Радич-Маринюк

315

Ой, казала баба бабі:
«Став протези, душко,
Будеш мати хоч вкусити
Чим діда за вушко».

316

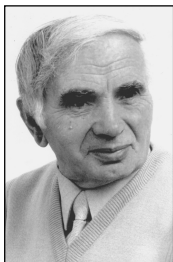
А наш Юрій пелехатий,
Бо в нашого Юри
На голові, як на грядці,
Порпалися кури.

Богдан Радиш-Маринюк

КОРОТКА БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Богдан Ілліч Радиш-Маринюк народився 20 листопада 1934 року, в селі Рожневі, що на Косівщині, Івано-Франківської області.

Закінчив Рожнівську семирічку, Косівське училище декоративно-прикладного мистецтва. Навчався на факультеті історії та теорії мистецтва Інституту ім. І.Ю.

Жартівливі коломийки ❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

Рєпіна (тепер Санкт-Петербург). Служив у війську в Росії та Польщі. Працював понад 43 роки викладачем композиції Косівського училища ПДМ, в Криму (м. Алушта). На початку 90-тих був обраний заступником голови виконкому Косівської районної ради, був директором Косівської Центральної бібліотечної системи на Косівщині. Був депутатом обласної та районної рад першого демократичного скликання.

З-під його пера вийшло у світ 20 книжок, він автор багатьох текстів пісень, музику до яких написали композитори: Остап Гавриш, Лев Димі-

[illegible]

3мiCT

Коломийки 3
Коротка біографічна довідка ... 178

Літературно-художнє видання

Богдан Радиш-Маринюк.

**Ж32 Жартівливі коломийки. — Косів.
Благовіст. 2010.**

ББК 84.4 УКР 6-5

Редагування авторське
Комп'ютерний дизайн і верстка
Михайла Городенка
Художник Ольга Яремчук

Здано до складання 15. 05. 2010. Підписано
до друку 20.05.2010. Формат 60х84^{1/64}.
Гарнітура Arial Суг.
Папір офсетний. Друк цифровий.
Наклад 200 прим.

Журнал «Благовіст» (засновник
М.Д.Городенко)
Свідоцтво Держ. Реєстру серія ІФ №243
від 25 лютого 1994 року
78600, м. Косів, Івано-Франківська обл.,
вул. Ірчана, 265. Тел (03478) 2-25-61

